

Jégvárak

Az Észak, a Dél jégvárát,
a napsugarak megizzasztják.
Verejtékükkel
az Óceánokat, a tengereket
felhizlalják.
Az égen sűrű felhők tornyosulnak,
a szelek is megszaporodnak.
Dörgéssel, villámokkal,
sok esőt,
sokszor jégverést hoznak.
A folyók, a patakok,
a nagy melegben megduzzadnak,
a medrek, kicsinek bizonyulnak.
A sok víznek a hely nem elég,
terjeszkedik, követeli,
beteríti a Föld terét.
Hiába van már lakója,
hiába építette be az ember,
húzta fel a házat oda.
Nagy úr a víz, a szél, elkergeti,
a más öröknek hitt helyét,
a hatalmas erejével birtokba veszi.

Kotta

Már megint sötétbe borult az ég.
A madarakat nem zavarja,
úgy énekelnek,
mintha a Nap ragyogna.
Bennem ezer gondolat
cikázva keresi a tollamat,
Unszol a lelkem,
a rímek dudorásznak,
azt akarják
írjam le, kottázzam le a dalukat.
Szót fogadok, megteszem,
a nyugalmat így meglelem.

Megváltásra várva